

Hengitän tuhkaa keuhkoihini. Tuli lipaisee minun vatsaani. Adrenaliini iskee minuun ja nousen ylös. Senkin perverssi, älä koske minuun, huudan ja olen vihainen. Huomaan olevani yksin ja katson ympärilleni. Kaikkialla on punaista. Missä olen? mietin. Kaadun polvilleni ja vuodan verta. Sitä tulee vatsasta, mistä minua lipaistiin. Käteeni on ilmestynyt esine, joka on liiankin tuttu. En ymmärrä miksi se on siinä ja tuijotan veistä. Vatsastani tulee musta säde joka ottaa veitsestä kiinni. Musta köynnös vetää veitsen vatsastani sisään. Se kiskoo ja tökkii, kaikkialle sattuu. Hikisenä ja kivusta huutaen minä herään. Kädessäni on taas veitsi, edessäni kuollut mieheni. Talo on tulessa ja nauran. Alan yskiä sillä en saa henkeä. Hengitän tuhkaa keuhkoihini ja puukotan itseäni vatsaan painautuen miestäni vasten. Kaikki on kohdallaan, kuten uneni kertoi. Olen aina ollut ennustaja.